

Adfærd: En dagaktiv frø med et trillende kald. Er som regel altid fremme i terrariet, er glad for at klatre, og vil ofte samles nogle stykker på et blad for at sove. Er terrariet tæt beplantet og udstyret med gemmesteder, ser man typisk mere til sine frøer, end hvis man indretter et goldt terrarium.

Farvefrøer har ikke amplexus, altså at hannen omklamrer hunnen under parringen. Ser man frøer i noget, der minder om amplexus, er det typisk to frøer af det samme køn, der udkæmper revirkampe. Under parringen kalder hannen på hunnen, som følger ham rundt i terrariet, mens hun nusser og skubber til ham, til et passende æglægningssted er fundet, f.eks. en petriskål under en urtepotte. Der lægges typisk 4-6 æg ad gangen, der klækker efter 10-14 dage. Hannen passer på æggene og transportere haletudserne til vandbeholderen, hvor de derefter bliver overladt til sig selv. Haletudserne fodres med specielt haletudsefoder, tørfoder til akvariefisk, regnormebidder m.m..

Lovgivning: Er i naturen almindelig og ikke truet, men er på Washingtonkonventionens CITES II liste og på EF-bilag B, og man skal have enten skriftlig opdrætserklæring eller kopi af importpapirer med ved overdragelse.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Flemming Andersen.

Pasningsvejledning for *Dendrobates leucomelas*

Foto: Max Bjørneskov.

Videnskabeligt navn: *Dendrobates leucomelas*.

Dansk navn: Intet dansk navn, i daglig tale kaldet "Leucomelas".

Udseende: Middelstor art fra 30 til 38 mm lang. Huden er glat. Grundfarven sort med gule bånd, med sorte pletter i båndene. Gennem de seneste år er der kommet nye varianter i hobbyen med mere eller mindre gult, diskrete grønne nuancer og netmønster. Men sammenlignet med andre arter, er der meget lille variabilitet. Meget svære at kønsbestemme. Hunnerne som regel større og kraftigere end hannerne.

Udbredelse i naturen: Venezuela, Guyana, Brasilien til Colombia.

Biologi: *D. leucomelas* er god til at tilpasse sig mennesket. Oprindeligt levede den i bundlaget i tropiske lavlands og bjergregnskove i 50-760 m højde, men kan nu også findes i plantager, parker, haver osv..

Hold i terrarium: Holdes parvis eller i trioer af 1 han og 2 hunner i standardterrarium på f.eks. 40x40x40 cm. Starter man med ungdyr, er det sikreste at starte med mindst 4 dyr for at sikre at begge køn er repræsenteret. Terrarierne indrettes som en lysning i en tropisk regnskov. F.eks. med et bundlag af pinjebark, lavasten eller xaxim og ovenpå dette et lag visne blade. Dertil grove grene at klatre på og forskellige planter såsom javamos, slyngplanter og bromelier. Terrariet sprayer dagligt, morgen og aften bør luftfugtigheden være tæt på 100 %, ved middagstid 70-75 %. Hvis man bruger kalkfrit vand (f.eks. regnvand eller ionbyttet vand), slipper man for kalkpletter i terrariet. Der belyses 12-14 timer dagligt med lysstofrør eller energisparepærer. Frøerne vil sætte pris på en lille flad vandbeholder eller en lavvandet vanddel, hvor i de vil bade og afsætte deres haletudser. Dagstemperatur omkring 25-28 °C, om natten skal temperaturen falde med 3-4 °C. Indrettes tillige med et skjul til æglægning, f.eks. en halv kokosnøddeskal, der danner en hule over en petriskål.

Terrariet må ikke anbringes i direkte sollys, idet der så opstår risiko for overophedning, hvilket kan være dødeligt for dyrene.

Foder: Bananfluer, springhaler, tropiske hvide bænkebidere, nyklækkede fårekylinger, mælkeurttæger, voksmøllarver og vildtfoder af passende størrelse såsom bladlus m.m.. Større dyr kan desuden tage krølvingede stuefluer. Voksne dyr skal fodres 5-6 gange om ugen, unger dagligt. Danske myrer er uegnede som foder. Det er vigtigt at give præcist så meget foder, at der er spist op, inden der skal fodres igen.

Hold med andre dyr: Bør holdes som eneste art og kun en variant i terrariet. Ved hold med andre *Dendrobates*-arter er der risiko for krydsninger, hvilket bør undgås.

Levealder: Op til 15 år.

Giftighed: Vildtfangne dyr udskiller i deres hudsekret små mængder af giftige stoffer. Giftigheden er ringe, og *D. leucomelas* bliver spist af rovdyr i naturen.

Farvefrøer får deres hudgifte fra giftige insekter i naturen, det drejer sig sandsynligvis om små tropiske myrer og bl.a. tusindben. Dyr, der er opdrættede i fangenskab, er kun svagt giftige, fordi de ikke får giftige foderdyr at spise.

Af hensyn til frøerne bør man dog ikke håndtere dem, hvis de skal indfanges eller undersøges, er det bedst at bruge en gennemsigtig bøtte. Når man har arbejdet i terrariet, skal man naturligvis vaske hænder.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker ”vattede” eller svampede, hvilket til tider ses på dyr, der har slået sig, og efterfølgende fået infektioner i såret. *D. leucomelas* må ikke virke mager, skal have en tydelig rund mave. Raske dyr vil ofte gemme sig. Andre sygdomstegn kan være hyppige hamskifter, ballonagtig krop, passivitet/hyperaktivitet, appetitløshed, mat og tør hud. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.